

Sygn. akt III KRS 166/13

POSTANOWIENIE

Dnia 28 maja 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Bogusław Cudowski (przewodniczący)

SSN Katarzyna Gonera (sprawozdawca)

SSN Maciej Pacuda

w sprawie z odwołania G. S.

od decyzji Ministra Sprawiedliwości z dnia 20 grudnia 2012 r., w przedmiocie odmowy przeniesienia na inne miejsce służbowe, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 28 maja 2013 r.,

umarza postępowanie.

UZASADNIENIE

Minister Sprawiedliwości decyzją z 20 grudnia 2012 r. nr [...] wydaną na podstawie art. 75 § 2 pkt 1 i § 3 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98, poz. 1070 ze zm.) przeniósł G. S. – sędziego Sądu Rejonowego w X. z dniem 1 stycznia 2013 r. na stanowisko sędziego Sądu Rejonowego w Y.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył sędzia G. S., wnosząc o jej zmianę przez orzeczenie przeniesienia do Sądu Rejonowego w Z.

W dniu 25 kwietnia 2013 r. do Sądu Najwyższego wpłynęło pismo odwołującego się z 12 kwietnia 2013 r. o cofnięciu odwołania od decyzji Ministra Sprawiedliwości z 20 grudnia 2012 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 75 § 2 pkt 1 ustawy Prawo o ustroju sądów powszechnych sędzia może zostać przeniesiony na inne miejsce służbowe bez jego zgody w przypadkach zniesienia stanowiska wywołanego zmianą w organizacji sądownictwa lub zniesienia danego sądu lub wydziału zamiejscowego albo przeniesienia siedziby sądu. W takiej sytuacji, na podstawie art. 75 § 4 ustawy Prawo o ustroju sądów powszechnych, od decyzji Ministra Sprawiedliwości sędziemu przysługuje odwołanie do Sądu Najwyższego. Przepis ten nie reguluje trybu rozpoznania odwołania sędziego od decyzji Ministra Sprawiedliwości.

Należy w związku z tym przyjąć, że do postępowania toczącego się w wyniku wniesienia takiego odwołania należy stosować odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania cywilnego o postępowaniu przed Sądem Najwyższym wywołanym wniesieniem skargi kasacyjnej, z wyłączeniem jedynie przepisów o tzw. przedsądzie.

Zawarty w Dziale Va Kodeksu postępowania cywilnego dotyczącym skargi kasacyjnej art. 398²¹ k.p.c. stanowi, że jeżeli nie ma szczególnych przepisów o postępowaniu przed Sądem Najwyższym, do postępowania tego stosuje się odpowiednio przepisy o apelacji, z tym że skargę kasacyjną cofnąć może również sama strona, a termin na sporządzenie uzasadnienia orzeczenia przez Sąd Najwyższy wynosi miesiąc. Wymieniony Dział Kodeksu postępowania cywilnego nie zawiera równocześnie przepisu, który regulowałby sposób postępowania Sądu Najwyższego w sytuacji cofnięcia przez stronę wniesionej przez nią skargi kasacyjnej. Dlatego w odniesieniu do tej sytuacji należy odpowiednio stosować art. 391 § 2 k.p.c., zgodnie z którym w razie cofnięcia apelacji sąd drugiej instancji umarza postępowanie apelacyjne i orzeka o kosztach jak przy cofnięciu pozwu. Cofnięcie skargi kasacyjnej nie wymaga zgody strony przeciwnej.

Prowadzi to do wniosku, że skoro w razie cofnięcia skargi kasacyjnej Sąd Najwyższy obligatoryjnie umarza postępowanie kasacyjne, to również w przypadku cofnięcia przez sędziego odwołania od decyzji Ministra Sprawiedliwości postępowanie wywołane wniesieniem tego odwołania podlega obligatoryjnie umorzeniu bez konieczności uzyskania stanowiska strony przeciwnej.

Z tych względów, orzeczono jak w sentencji.